

інструмент досягнення соціального та екологічного впливу в Україні через створення механізму доступного кредитування спільно з банківськими установами, надання тренінгових і консультаційних послуг, коучингу і наставництва. Результатом реалізації цієї програми є можливість отримувачів цього виду фінансової допомоги вирішувати соціальні та екологічні проблеми через фінансові інвестиції та надійні практики ведення бізнесу. Важливим елементом успішності цієї програми є надання Фондом консультування та підтримки в процесі реалізації та впровадження бізнес-планів. Тож, вочевидь, розбудова України як соціально орієнтованої країни, багато у чому залежить від синергії державної політики та зусиль бізнесу у розширенні соціальних інвестицій.

Підсумовуючи можна сказати, що сьогодні існує гостра необхідність розроблення та запровадження комбінованих інструментів фінансування соціальних інвестицій, на основі ресурсів міжнародних фінансових організацій, прямих бюджетних видатків, приватних інвестицій (які доцільно стимулювати державними гарантіями та іншими механізмами сприяння), фінансових ресурсів суверенних фондів, приватних інвесторів, заможних індивідуалів, благодійних фондів тощо.

Список використаних джерел

1. Соціальні інвестиції – філософія нової державної політики. – Режим доступу: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/socialni-investiciyi-filosofiya-novoyi-derzhavnoyi/>.
2. Стратегія «Європа 2020». – Access mode : https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/european-semester-framework/europe-2020-strategy_en].
3. Social impact assessment [Electronic resource] / RED OCHRE – 2011. – Access mode : <http://www.vai.org.uk/wp-content/uploads/2011/07/110707-SocialImpact-Toolkit.pdf>.

Євгеній БОРОДІН

*д.і.н., професор,
перший заступник директора
ДРІДУ НАДУ*

ПАРТНЕРСТВО ЄС ТА РАДИ ЄВРОПИ У МОЛОДІЖНІЙ СФЕРІ: МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ

Євроінтеграційний вектор розвитку України формує нові завдання для органів публічної влади України у різних сферах, зокрема, у молодіжному секторі. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони певним

чином визначає основні напрями дій української сторони. При цьому не треба забувати про ті можливості, які нашій країні надає членство в Раді Європи, що має розвинений молодіжний сектор. З 1995 р. українські політики, публічні службовці, активісти громадських організацій, дослідники беруть участь у різних програмах та заходах Ради Європи. Україна стала також учасницею двостороннього співробітництва з цією міжнародною організацією. Це знайшло своє відображення і в сфері молодіжної політики.

Наявність двох великих партнерів загальноєвропейського масштабу для України, зрозуміло, передбачає безпосередню співпрацю з кожним з них відповідно до наявних механізмів. Одночасно з цим існує можливість долучитися до однієї зі спільних програм співробітництва у молодіжній сфері, яка є дієвим інструментом об'єднання зусиль інституцій Європейського Союзу та Ради Європи.

У 1998 р. було розпочато програму співробітництва між Європейською Комісією та Радою Європи в молодіжній сфері (The EU-CoE youth partnership) (далі – Молодіжне Партнерство). Базовим принципом зазначеної активності став принцип збалансованого залучення партнерських інституцій в процесі визначення пріоритетів політики, управління, фінансування та бачення. Зазначена програма орієнтована на потреби молоді, а також основних акторів сфери молодіжної політики – розробників політики, урядових експертів, дослідників, практиків та активу молодіжного руху. Особливістю географічного аспекту діяльності Молодіжного Партнерства є залучення до його заходів країн південної частини Середземного моря.

Пріоритетним для Молодіжного Партнерства стали питання участі молоді (громадянськості), соціального залучення та якісний розвиток молодіжної роботи. Основними завданнями Молодіжного Партнерства визначено здобуття «кращих знань» та «розвиток молодіжної роботи». Самі представники цієї програми підкреслюють пріоритетне значення комунікативного та інформаційного аспектів.

Європейська Комісія та Рада Європи створили спільний управлінський орган – Управлінська рада Партнерства (The Partnership Management Board).

Важливим аспектом в діяльності Молодіжного Партнерства є залучення до спільної роботи Європейського Молодіжного форуму, Національних агентств програми «Еразмус+», ресурсних центрів SALTO, Керівного Комітету та Дорадчої Ради з питань молоді Ради Європи, Європейських молодіжних центрів у Страсбурзі та Будапешті.

Молодіжне Партнерство визначило пріоритетним співробітництво з низкою Європейських регіонів, зокрема, зі Східною Європою та Кавказом, що безпосередньо відноситься і до нашої країни. Україна отримала доступ до участі в об'єднанні молодіжних дослідників, комунікативних та навчальних заходах, різноманітних платформах.

Представники владних структур, науково-дослідних та освітянських закладів, громадських організацій взяли участь в симпозіумах, семінарах, конференціях, підготовлених Молодіжним Партнерством. Одним з прикладів використання можливостей програми було проведення в 2011 році в Одесі симпозіуму з питань молодіжної політики. Щоправда, захід подібного спрямування, спочатку запланований в Україні на 2018 рік, було проведено в Молдові.

Розвиваючи підтримку політики, заснованої на доказах (обґрунтованої політики), Молодіжне Партнерство надало можливість представникам України розмістити інформацію про молодіжну політику та молодіжну роботу, зокрема, Дорожню карту реформування молодіжної сфери. Декілька разів розміщувалися узагальнені інформаційні матеріали, у яких за встановленою методикою висвітлювалася державна молодіжна політика в Україні (загальний контекст, статистика, основні актори та структури, законодавство, програми, бюджет, участь у європейських структурах тощо).

Одним з наочних прикладів впливу заходів, що здійснює Молодіжне Партнерство на молодіжний сектор України, став семінар з питань формування молодіжної політики (2013 – 2014 рр.), який активізував діяльність Міністерства молоді та спорту України, Державного інституту сімейної та молодіжної політики України щодо переведення в практичну площину питання про проведення семінарів-тренінгів для молодіжних працівників.

Завдяки існуванню мережі національних кореспондентів європейського Центру знань з молодіжної політики Україна має можливість забезпечувати рух необхідної інформації у двосторонньому напрямі. Нині існують можливості ширше використовувати кращі практики молодіжної політики у молодіжній сфері завдяки діяльності Молодіжного Партнерства.

Леонід ПРОКОПЕНКО

*д. держ. упр., професор, завідувач
кафедри права та європейської
інтеграції ДРІДУ НАДУ*

СПІВРОБІТНИЦТВО РЕГІОНІВ УКРАЇНИ ТА КРАЇН ЄС: ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ

Курс України на європейську інтеграцію ставить на порядок денний розширення співробітництва регіонів України та країн ЄС. Говорячи про державне управління процесом міжрегіонального співробітництва, можна виділити три його найбільш поширені механізми: правовий, організаційний та ресурсні.

Правовий механізм відіграє особливу роль у державному управлінні

взагалі та в державному управлінні процесами європейської інтеграції зокрема. На жаль, поки що для реалізації політики європейської інтеграції він використовується несистемно. Хоча ще понад десять років тому В.А. Ющенко ставив питання про необхідність закріплення в Конституції України курсу держави на європейську інтеграцію, це було зроблено лише нещодавно.

Наступним логічним кроком було б прийняття Закону України «Про міжрегіональне співробітництво». Якщо Законом України «Про транскордонне співробітництво» від 24 червня 2004 р. в основному були врегульовані проблеми транскордонного співробітництва, то питання взаємодії регіонів України та ЄС, які не мають спільних кордонів, залишилися поза увагою законодавця. На законодавчому рівні відсутнє саме визначення поняття «міжрегіональне співробітництво» [1].

Іншим чинником, який стримує розвиток співробітництва регіонів України та країн ЄС, є відсутність відповідного інституційного забезпечення. На сьогодні запроваджені посади віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, посади заступників міністрів з питань європейської інтеграції, створено урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції, проте відсутня відповідна вертикаль виконавчої влади на регіональному рівні.

Аналіз структури обласних державних адміністрацій свідчить про те, що необхідні структурні підрозділи для здійснення пріоритетного державного курсу на європейську інтеграцію і, зокрема, забезпечення міжрегіонального співробітництва створені переважно у прикордонних регіонах, де активно розвивається співпраця в рамках євро регіонів. Так, у Львівській облдержадміністрації створено департамент міжнародної технічної допомоги та міжнародного співробітництва, до складу якого входить управління міжнародного співробітництва та євроінтеграції, в Івано-Франківській – управління міжнародного співробітництва, євроінтеграції, туризму та інвестицій, у Волинській – департамент економіки та європейської інтеграції, в Одеській – департамент інвестицій, міжнародного та міжрегіонального співробітництва, в Закарпатській – управління зовнішньоекономічних зв'язків, інвестицій та транскордонного співробітництва.

Що стосується інших областей, то в них аналогічні структурні підрозділи відсутні: у Харківській облдержадміністрації, наприклад, створено департамент економіки і міжнародних відносин з управлінням зовнішньоекономічних зв'язків та міжнародних відносин, у Дніпропетровській – управління зовнішньоекономічної діяльності, у Запорізькій – управління зовнішніх зносин та зовнішньоекономічної діяльності, у Черкаській – департамент регіонального розвитку з управлінням інвестицій, міжнародного співробітництва та регуляторної політики, у Кіровоградській – департамент економічного розвитку і торгівлі з управлінням зовнішніх зносин, зовнішньоекономічної діяльності,